

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีภารกิจหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งสามารถแบ่งภารกิจดังกล่าวได้เป็น 3 ด้านคือ ด้านการปราบปรามการทุจริต ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน และด้านการป้องกันและวิชาการ สำหรับภารกิจด้านการปราบปรามการทุจริตนั้น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจสำคัญในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจหน้าที่ รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐรายใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดหรือที่เรียกว่า “การขโมยความผิด” ซึ่งผู้ที่ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขโมยความผิดจะต้องถูกดำเนินคดีอาญา และดำเนินการถอดถอนจากตำแหน่ง หรือลงโทษทางวินัยแล้วแต่กรณี

นอกจากกระบวนการดำเนินคดีอาญา การถอดถอนจากตำแหน่ง และการลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นขั้นตอน โดยทั่วไปที่กฎหมายกำหนดให้ดำเนินการหลังจากที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ขโมยความผิดแล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99¹ ได้กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่ออกโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขเยียวยาผลกระทบและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยการสร้างกระบวนการหรือขั้นตอนภายหลังจากการชี้มูลความผิด ซึ่งถือเป็นกระบวนการที่เพิ่มเติมขึ้นและสามารถแยกออกจากกระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดในทางวินัยและทางอาญา

กระบวนการตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ได้สร้างเงื่อนไขการใช้อำนาจไว้ว่าต้องเป็นกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติชี้มูลความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ถูกชี้มูลความผิดต้องกระทำการอนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายซึ่งเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ โดยกำหนดขั้นตอนดำเนินการด้วยการแจ้งหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้สิ้นผลไปในทางกฎหมาย อย่างไรก็ตามกระบวนการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากมีสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงหลายคดีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ชี้มูลความผิด และได้ส่งรายงานพร้อมความเห็นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือ

¹ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542, มาตรา 99 บัญญัติว่า

“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ข้อกล่าวหาใดมีมูลความผิดตามมาตรา 91 นอกจากดำเนินการตามมาตรา 92 หรือมาตรา 97 แล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงในการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็น ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติหรืออนุญาตนั้นด้วย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 93 มาตรา 94 และมาตรา 95 มาใช้บังคับกับกรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม”

การอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิ แต่กลับไม่มีการดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนตามที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งรายงานพร้อมความเห็นไป กรณีจึงเป็น ปัญหาว่ากระบวนการที่กำหนดไว้สำหรับดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาต ให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่กำหนดไว้ตามกฎหมายมีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ หาก กระบวนการดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอแล้ว ควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างไร ซึ่งจากการ วิเคราะห์บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดเงื่อนไขและขั้นตอนของกระบวนการยกเลิกหรือเพิกถอน การอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิซึ่งออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99 แล้ว ก่อให้เกิดปัญหาสำคัญหลายประการ ดังนี้

ประการแรก ปัญหาเงื่อนไขการใช้อำนาจดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติ หรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิ ในประเด็นนี้เป็นปัญหาในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับข้อเท็จจริงอันเป็นเงื่อนไขการใช้อำนาจ จึงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อในการจำกัดอำนาจของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการ อนุมัติหรือการอนุญาตที่กระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทำให้การแก้ไขเยียวยาความเสียหายจาก การทุจริตไม่อาจครอบคลุมได้ทุกกรณี เช่น กรณีมีข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุให้อำนาจในการวินิจฉัย การกระทำความผิดหมดไปตามกฎหมาย กรณีการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือ เอกสารสิทธิเกิดความไม่ชอบด้วยกฎหมายในขั้นตอนที่ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา กรณีที่ลักษณะของการใช้อำนาจอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิไม่อยู่ใน ลักษณะที่กฎหมายเปิดช่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติใช้อำนาจ ยกเลิกหรือเพิกถอนได้ เป็นต้น

ประการที่สอง ปัญหาขั้นตอนการดำเนินการและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการ ดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิ ประเด็นนี้เป็นปัญหาสำคัญที่สุดในกระบวนการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้ สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิ เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ดำเนินการ โดยการแจ้งให้หน่วยงาน ของรัฐเป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการ อนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้สิ้นผลไปในทางกฎหมาย และให้ นำขั้นตอนการลงโทษทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งการลงโทษทางวินัย ดังกล่าวมีลักษณะที่แตกต่างจากการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิ ประโยชน์หรือเอกสารสิทธิอันเป็นเรื่องของการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง ขั้นตอนกำหนดไว้สำหรับ การยกเลิกหรือเพิกถอนดังกล่าวจึงมีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีและหลักกฎหมายที่ใช้สำหรับ

การยกเลิกหรือเพิกถอนการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง การกำหนดชั้นตอนที่ไมสอดคล้องกับทฤษฎี และหลักกฎหมายดังกล่าวทำให้การยกเลิกหรือเพิกถอนไม่สามารถปฏิบัติได้จริง และในปัจจุบันยังไม่เคยมีคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลให้ยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99 มาก่อน

ประการที่สาม ปัญหาความแตกต่างของหลักการพื้นฐานของการได้สวนข้อเท็จจริงเพื่อชี้มูลความผิดกับหลักการพื้นฐานของการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิ เนื่องจากการได้สวนข้อเท็จจริงเพื่อชี้มูลความผิดของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นการดำเนินการที่มุ่งพิสูจน์การกระทำความผิดของบุคคลเป็นสำคัญ แตกต่างจากการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายเพื่อยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตอันเป็นเรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง ดังนั้น การกำหนดให้กระบวนการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตดังกล่าว กระทำโดยอาศัยหรืออ้างอิงข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากการได้สวนข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์การกระทำความผิด ย่อมทำให้กระบวนการยกเลิกหรือเพิกถอนดังกล่าวไม่อาจเกิดผลลัพธ์ที่ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นปัญหาที่มีความสำคัญ จึงต้องทำการศึกษาเพื่อเสนอแนะและหาแนวทางแก้ไขให้กระบวนการมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา วิวัฒนาการ แนวความคิด ทฤษฎีในการตรวจสอบอำนาจรัฐที่มีบทบาทต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนทฤษฎีการออกคำสั่งทางปกครอง และการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง
2. เพื่อศึกษาหลักกฎหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับการยกเลิก และเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง
3. เพื่อวิเคราะห์อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เกี่ยวกับการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
4. เพื่อเสนอมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อ

ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

การใช้อำนาจในการดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มีปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขการใช้อำนาจ ขั้นตอนการใช้อำนาจ และความแตกต่างของหลักการพื้นฐานของไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อชี้มูลความผิดกับการหลักการพื้นฐานของการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ปัญหาดังกล่าวทำให้การยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะตอบสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ประสงค์จะให้เกิดการแก้ไขเยียวยาผลกระทบและความเสียหายอันเกิดจากการกระทำความผิดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ การศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ตลอดจนทฤษฎีการออกคำสั่งทางปกครอง และการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง จะทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตลอดจนสามารถแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99 ให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ประสงค์จะให้เกิดการแก้ไขเยียวยาผลกระทบและความเสียหายอันเกิดจากการกระทำความผิดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องปัญหาการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่มีขอบด้วยกฎหมายอันเนื่องมาจากการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99 เป็นการศึกษาถึงอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการดำเนินการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ศึกษาวิวัฒนาการ แนวความคิด ทฤษฎีในการตรวจสอบอำนาจรัฐที่มีบทบาทต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และแนวความคิด ทฤษฎีการออกคำสั่งทางปกครอง การยกเลิกหรือเพิกถอน

คำสั่งทางปกครอง เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาของกระบวนการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่มีชอบด้วยกฎหมายอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ รวมทั้งวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยอาศัยแนวความคิด ทฤษฎีการตรวจสอบอำนาจรัฐ และแนวความคิด ทฤษฎีการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา

1.5 วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากเอกสารด้วยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากตัวบทกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบต่างๆ รวมทั้งตำราวิชาการ งานวิจัย บทความและวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการศึกษาหลักกฎหมายในประเทศ ฝรั่งเศสและประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา และจัดทำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหา วิศวนาการ แนวความคิด ทฤษฎีในการตรวจสอบอำนาจรัฐที่มีบทบาทต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนทฤษฎีการออกคำสั่งทางปกครอง และการยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง
2. ทำให้ทราบถึงหลักกฎหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับการยกเลิก หรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง
3. ทำให้ทราบถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่มีชอบด้วยกฎหมายอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
4. ทำให้ค้นพบมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมสำหรับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการใช้อำนาจยกเลิกหรือเพิกถอนการอนุมัติหรือการอนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือเอกสารสิทธิที่มีชอบด้วยกฎหมายอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายถึง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“ข้อมูลความผิด” หมายถึง การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้สวนข้อเท็จจริงแล้ววินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ